

KO JE KO

Dejan Aleksić (1972, Bad Oeynhausen, Nemačka), objavio je knjige pesama *Potpuni govor* (1995), *Dokazivanje senke* (1996), *Svagašnji čas* (2000), *Sobna mitologija* (2003), *Posle* (2005), *Dovoljno* (2008), *Jedino vetar* (2011), *Biti* (2013), *U dobar čas* (2016) i *Radno vreme raja* (2018). Dobitnik je „Brankove nagrade“, Nagrade „Matićev šal“, „Prosvetine nagrade“, nagrada „Branko Miljković“, „Branko Čopić“, „Meša Selimović“, „Zmajevе nagrade“, „Miroslav Antić“ i dr. Autor je i dvadesetak knjiga namenjenih deci, za koje je dobio brojna književna priznanja, među kojima i Nagradu „Politiknog zabavnika“, dva puta Nagradu „Neven“, Nagradu Zmajevih dečjih igara... Autor je i nekoliko pozorišnih tekstova za decu. Zastupljen je u brojnim antologijama, a pesme su mu prevedene na engleski, grčki, norveški, bugarski, francuski, slovenački, poljski i makedonski jezik. Dobitnik je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2010. godinu. Živi u Kraljevu i radi na mestu urednika za poeziju u časopisu *Povelja*.

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se esejistikom i književnom kritikom, član je uredništva časopisa *Dometi* i programski urednik Somborskog književnog festivala. Objavio je knjige proze *Twitter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Marija Bergam Pelikani (1981, Herceg Novi), doktorirala je Teoriju i praksu prevodenja na Univerzitetu u Bariju, pri Odseku za anglogermanske i istočnoevropske studije, na Fakultetu stranih jezika i književnosti. Napisala je disertaciju pod nazivom *Italijanski prevod Omerosa Dereka Volkota: Analiza prevoda kao pristup književnom tekstu*. Pored prevoda Dereka Volkota, Lorne Gudison i Čarlsa Simića, objavila je kritičke eseje na italijanskom i engleskom jeziku o Volkotu. Živi u Cirihu.

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda,

Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Fildžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić“ 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević“ 2007. za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Saša Ćirić (1975, Pirot), završio je Filološki fakultet u Beogradu, Grupu za srpsko-svetsku književnost. Radi na Radio Beogradu 2, gde prati postjugoslovenske i balkanske književnosti. Književni kritičar tjednika *Novosti* iz Zagreba od 2009. godine. Bio urednik u *Betonu*, dodatku dnevnog lista *Danas*, od početka, juna 2006, do 31. decembra 2018. Objavio knjige kritika *Užici hermeneutike* (2009) i *Ujed istorije* (2009), knjigu drama *Tri radio drame* (2015) i knjigu negativnih kritika i komparativnih analiza *Ne uzimaj me u usta – kritika zajedljivog uma* (2016). Časopis *SIC!* Iz Sarajeva objavio je na svom portalu kao PDF izdanje poemu *Norveška koliba* (2017), dok je portal *Eckermann* objavio radio-dramu *Mala noćna radio-drama* (2017). U ediciji „TonB“ *KPZ Beton* objavio knjigu drama i radio-drama *Dalekovod* (2017). Živi u Beogradu.

Lidija Dimkovska (1971, Skoplje), pesnikinja, prozna spisateljica i prevoditeljka, doktorirala je rumunsku književnost na Univerzitetu u Bukureštu, gde je nekoliko godina i radila kao lektorka za makedonski jezik i književnost. Predavala je svetsku književnost na Univerzitetu u Novoj Gorici, a sada živi kao slobodni umetnik i prevoditeljka slovenačke i rumunske književnosti u Ljubljani. Objavila je šest pesničkih zbirki. Dobitnica je nemačke nagrade za poeziju „Hubert Burda“ i rumunskih pesničkih nagrada „Poesis“ i „Todor Argezi“. Njeni romani *Skriivena kamera* (2004) i *Rezervni život* (2012) dobili su nagradu Društva pisaca Makedonije za najbolje prozne knjige, a *Rezervni život* i nagradu za književnost Evropske unije (2013). Objavila je i roman *No-ui* (2016).

Danica Dimitrijević (1975, Beograd), profesor je engleskog jezika i književnosti, a bavi se stručnim i književnim prevodjenjem. Njena interesovanja su i poezija, istočnjačka filozofija i joga.

Miloš Đurđević (1961, Rab), pesnik i književni kritičar, antologičar i prevodilac, objavio je petnaestak knjiga poezije, književnih kritika, antologija savremene hrvatske i svetske poezije te izbora iz pojedinačnih pesničkih opusa (recentna knjiga poezije, *Neželjeni gosti i dugovi*, 2015). Učesnik brojnih međunarodnih književnih rezidencija, seminara i festivala, njegova poezija prevedena je i objavljena na desetak jezika (npr. *Morse, My Deaf Friend*, Ugly Duckling Presse: Brooklyn, NY, 2014), zastupljen je u mnogim domaćim i inostranim antologijama i pregledima poezije. Živi i radi u Zagrebu kao slobodni književnik, urednik i prevodilac.

Marija Eloy Garsija (*María Eloy-García*, 1972, Malaga), objavila je pesničke zbirke *Eksperimentalni dizajn* (*Diseños experimentales*, 1997), *Metafizika dronjka* (*Metafísica del trapo*, 2001), *Koliko traje koliko* (*Cuánto dura cuánto*, 2007), *Svačije pesme* (*Cantos de cada cual*, 2013), *Trashumancia* (2015). Njeni stihovi prevedeni su na nemački, engleski, italijanski, portugalski, galisijjski, grčki, hrvatski i katalonski.

Marko Facini (*Marco Fazzini*; 1962, Askoli Pičeno, Italija), italijanski pesnik, kritičar, prevodilac i urednik. Predaje na Univerzitetu Kafoskari u Veneciji. Objavljuje eseje i knjige o postkolonijalnoj književnosti, a preveo je neke od najznačajnijih savremenih pesnika engleskog jezika poput Daglasa Livingstona, Edvina Morgana, Filipa Larkina, Stivena Greja i dr. Između ostalih knjiga, objavio je: *Crossings: Essays on Contemporary Scottish Poetry and Hybridity* (2000), *L'acrobata della memoria* (2002), *Resisting Alterities: Wilson Harris and Other Avatars of Otherness* (2004), *Tradurre, paradiso dei poeti* (2005), *Son to the Ocean* (2006), *Canto un mondo libero* (2012), *Conversations with Scottish Poets* (2015), *The Saying of It: Conversations on Literature and Ideas with 13 Contemporary English-Language Poets* (2017); zbirke poezije: *Nel vortice* (1999), *XX poesie* (2007), *Driftings and Wrecks* (2010). Živi u Vičenci.

Serhio K. Fanjul (*Sergio C. Fanjul*; 1980, Ovie-do), pesnik, novinar i književnik, predstavnik škole kreativnog pisanja Hotel Kafka. Završio je Astrofiziku na Univerzitetu Complutense i master studije

novinarstva na Autonomnom univerzitetu u Madridu. Saraduje u novinama *El País*, gde piše o kulturi, nauci, putovanjima. Godine 2017. dobio je Nagradu „Pako Rabal“ za novinarstvo u sferi kulture. Dobitnik je i nagrada „Pablo Garsija Baena“ i „Asturijas“ za pesničke zbirke *Popis beskičmenjaka* (*Inventario de Invertebrados*, 2015) i *Drugi demoni* (*Otros demonios*, 2008).

Fruela Fernandes (*Fruela Fernández*, 1982, Asturias), autor je pesničkih zbirki *Folk* (2013), *Evropski mir* (*Una paz europea*, 2016) i *Socijalistička porodica* (*La familia socialista*, 2018). Preveo je tekstove Patrika Kvanaga, Marije Luize Kašnic, Edoarda Sanguinetija, Miltosa Sajturisa, Ezre Paunda. Od 2007. do 2011. bio je jedan od urednika međunarodnog festivala *Cosmopoética*, dobitnik Nacionalne nagrade za podsticaj čitanja 2009.

Berta Garsija Faet (*Berta García Faet*, 1988, Valensija), dobitnica je brojnih priznanja za poeziju, među kojima su: XVI nagrada „Ana de Valle“ 2008. za *Obilje grozote* (*Manojo de abominaciones*), Nacionalna nagrada „Ciega de Manzanares“ za *Noćni klub za uzorne učenice* (*Night club para alumnas aplicadas*, 2009), IV nagrade za mlade pesnike „Pablo García Baena“ za *Uvod u sve* (*Introducción a todo*, 2001), Nacionalna nagrada za poeziju „Antonio González de Lama“ za *Jagoda i rana* (*Fresa y herida*, 2010).

Olvido Garsija Valdes (*Olvido García-Valdés*, 1950, Asturias), diplomirala je romansku filologiju i filozofiju. Među brojnim nagradama koje je dobila ističe se Nacionalna nagrada za poeziju 2007, za knjigu *I svi smo bili živi* (*Y todos estábamos vivos*). Godine 2008. objavila je antologiju pod nazivom *Taj moljac koji leprša oko mene. Sabrana poezija* (1982–2008). Stihovi su joj prevedeni na desetak jezika. Održala je i organizovala brojne kurseve, seminare i cikluse savremene poezije. Piše eseje, prevodi, uređuje književne časopise i kulturne dodatke.

Robert Gernhart (*Robert Gernhardt*; 1937, Talin, Estonija – 2006, Frankfurt, Nemačka), nakon studija slikarstva i germanistike u Štutgartu i Berlinu, radio je kao slikar, crtač, karikaturista, esejista i pesnik u Frankfurtu na Majni. Smatra se jednim od najznačajnijih modernih nemačkih liričara i satiričara. Dobitnik je mnogih nemačkih književnih nagrada za svoje delo, između ostalih nagrade „Bertold Brecht“, „Erih Kestner“, „Joakim Ringelnac“ i „Hajnril Hajne“. Lirika

mu je prepoznatljivo začinjena ironijom, kalamburima i elegantnim jezičkim obrtima, vezanim stihom i samosvojinim crnim humorom, pri čemu iza maske gotovo dečije razigranosti i lakoće prikriva ozbiljnost i višeslojnost svoje poetike. Mnoge svoje pesničke zbirke sam je ilustrovao karikaturama, crtežima ili stripom. Za života je objavio i jedan roman.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica-Vuk-Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjin krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stojadinović Srpkinje* (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016) i *Kritika pamćenja* (2017). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina“, „Iskra kulture“, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos“, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa“. Živi u Novom Sadu.

Patrisija Gonsalo De Hesus (*Patricia Gonzalo de Jesús*; 1978, Barselona), diplomirala je slovensku filologiju, tačnije slovački i češki jezik, na Univerzitetu Komplutense u Madridu. Usavršavala se u Slovačkoj i Češkoj i završila master studije iz oblasti izdavaštva na Univerzitetu u Salamanki. Radi kao prevodilac za češki, slovački i ruski. Prevela je stihove Brodskog, Čapeka, Klime, Pavela, Tolstoja. Objavila je jednu zbirku poezije.

Nenad Grujičić (1954, Pančevo), diplomirao je na Odseku za jugoslovensku i opštu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bio je glavni i odgovorni urednik studentskog književnog lista *To jest* (1978–1980) i urednik poezije u *Glasu omladine* 1980–1981. Objavio je preko trideset knjiga poezije, proze, eseja, kritika i polemika. Pesme su mu prevedene na ruski, engleski, nemački, francuski, italijanski, španski, jermenski, poljski, gruzijski,

arapski, rumunski, švedski, češki, slovački, ukrajinski, mađarski, makedonski, rusinski i slovenački jezik. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za svoj književni rad. Živi u Novom Sadu i radi kao direktor pesničke institucije Brankovo kolo u Sremskim Karlovcima.

Karmen Hodra Davo (*Carmen Jodra Davó*; 1980, Madrid), diplomirala je klasičnu filologiju. Sa 18 godina dobila je Nagradu „Hiperión“ za poeziju, za zbirku *Nezrele kupine* (*Las moras agraces*), koja je doživela šest izdanja. Objavila je i *Prljavi uglovi* (*Rincones sucios*), zbirku za koju je dobila drugu nagradu za poeziju „Joaquín Benito de Lucas“ 2004. Tokom 2004. i 2005. boravila je u Studentskom domu u Madridu zahvaljujući stipendiji za književno stvaralaštvo. Stihovi su joj uvršćeni u brojne antologije nove španske poezije.

Kazuo Išiguro (1954, Nagasaki), britanski pisac poreklom iz Japana, dobitnik Nobelove nagrade za književnost 2017. godine. Diplomirao je na Univerzitetu Kent 1978, a magistrirao na Univerzitet Istočne Anglije. Objavio je knjige: *A Pale View of Hills* (1982), *An Artist of the Floating World* (1986; *Slikar prolaznog sveta*, SKZ, 1991), *The Remains of the Day* (1989; *Ostaci dana*, BIGZ, 1992), *The Unconsoled* (1995; *Bez utehe*, Plato, 2003), *When We Were Orphans* (2000), *The Saddest Music in the World* (2003, originalni scenarij), *Never Let Me Go* (2005; *Ne daj mi nikada da odem*, Plato, 2009), *The White Countess* (2005, originalni scenarij), *Nocturnes: Five Stories of Music and Nightfall* (2009, priče; *Nokturna: pet priča o muzici i sutonu*, Dereta, 2018) i *The Buried Giant* (2015; *Zakopani džin*, Dereta, 2015). Živi u Londonu.

Marija Jakim (1956, Kucura kod Vrbasa), piše poeziju. Knjige pesama: *Buc željeni oreh* (*Biti zeleni orah*, 1979) i *Nad rozpjacom nagnuta* (*Nad raspećem nagnuta*, 1991). Živi u Novom Sadu.

Sonja Jankov (1985, Novi Sad), samostalni umetnik i kustos sa položenim državnim ispitom iz 2015. U svojoj praksi koristi se umetničkim medijima (in-situ i/ili site-specific instalacije, fotografije, skice) koliko i teorijskim pisanjem da bi prikazala rezultate istraživanja. Autor je izložbi i projekata *GIF i gradovi*, *Post-arhiva savremene umetnosti*, *SPENS i socijalističke sportske dvorane danas*, *GIF i javni urbani prostori*. Izlagala je na 17. Bijenalu mladih umetnika u Milanu (2015), deo je projekta Future Architecture Platform,

i autor je brojnih tekstova za izložbene kataloge, akademskih radova i prikaza, kao i likovnih kritika. Objavila je zbirku poezije *Impresionistički kadrovi* (2008). Živi u Novom Sadu.

Selahatin Jolgidin (*Selahattin Yolgiden*; 1977, Istanbul, Turska), turski pesnik i izdavač. Poezija mu je prevedena na engleski, nemački, italijanski, hrvatski, holandski i bugarski. Član je uredništva književnog časopisa *Çevrimdişi İstanbul* i istoimenog međunarodnog pesničkog festivala. Objavljene knjige: *Su Kıyısında Kimse Yoktu* (2004), *Gün Geceye Küstüğünde* (2007), *Unuttuğum Limanlar* (2009), *Lacivert Bir Oyundu İkimiz Arasında* (2011), *Eve Geç Kaldım Yalnızlık Bekler* (2013), *Gittiğim En Uzak Yer Sizdiniz* (2015), *Herkes Ayırdı Kendinden* (2017). Živi u Istanbulu.

Julia Kapornjai (1966, Vrbas), pesnikinja. Objavila zbirke poezije *Živi čvor* (2002) i *Belo sunce* (2005). Živi u Novom Sadu.

Andres Katalan (*Andrés Catalán*; 1983, Salamanka), diplomirao je hispansku filologiju na Univerzitetu u Salamanci. Objavljuje kritike, pesme i prevode u časopisima *Quimera*, *El Cuaderno*, *Cuadernos Hispanoamericanos*, *Litoral*, *Estación Poesía*, *Clarín*. Između ostalih priznanja, godine 2010. dobio je Nacionalnu nagradu za mlade pesnike „Felix Grande“ za knjigu *Kompozicija mesta* (*Composiciones de lugar*), tri godine kasnije Nagradu za poeziju „Emilio Prados“ za *Sada pijem samo čaj* (*Ahora solo bebo té*). Preveo je zbirke Šejmusa Hinija, Džona Berimena, Filipa Levina, Roberta Hasa, i priredio sabrana dela Roberta Frosta i Roberta Lovela.

Ana Kilic (1978, Beograd), diplomirala je na Katedri za orijentalistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Grupa turski jezik i književnost, magistrirala na Egejskom univerzitetu u Izmiru, na Odseku za tursku folkloristiku, a trenutno radi na doktoratu iz iste oblasti. Već jedanaest godina živi i radi u Turskoj. Prevodi s turskog jezika, kao i sa srpskog i engleskog jezika na turski.

Mażana Bogumila Kjelar (*Marzanna Bogumiła Kielar*; 1963, Goldap, Poljska), pripada generaciji BruLion (*Beleżnica*), mada se veoma razlikuje od ostalih pesnika sa kojima je debitovala, kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu forme svoje poezije. Jedan je od retkih pesnika koji se bave prirodom, severom Poljske, egzaktnim naukama, naročito

geologijom i kosmologijom, filozofijom, koju je studirala u Varšavi. Doktor je filozofije i radi na Specijalnoj pedagoškoj akademiji „Marija Gžegożewska“. Pesničke zbirke: *Sacra conversazione* (1992), *Materia prima* (1999), *Umbra* (2002), *Monodija* (2006), *Salt Monody* (poljsko-nemačko izdanje, 2006), *Plovidbe* (2018). Za svoju poeziju dobila je više prestižnih nagrada: Nagrada Fondacije Koščelskih, Nagrada Kazimjere Ilakovičuvne, Nagrada Pasoš „Politike“, Nagrada Kristal Vilenice, Nagrada Hubert-Burda-Preis (Nemačka). Prevedena je i objavljivana na dvadeset tri jezika, između ostalih na srpski u časopisima *Pro-Femina*, *Pismo*, *Književni magazin*, *Polja*, *Književne sveske* i dr. Živi u Varšavi.

Ben Klark (*Ben Clark*; 1984, Ibica), objavio je, između ostalog, zbirke poezije *Deca dece gneva* (*Los hijos de los hijos de la ira*, XXI Nagrada za poeziju Hiperiön. Hiperiön, 2006), *Kabotaža* (*Cabotaje*, 2008), *Đubre* (*Basura*, 2011), *Zver* (*La Fiera*, 2014, nagrada Ciutat de Palma Joan Alcover i nagrada El Ojo Crítico de RNE za poeziju 2014), *Poslednji psi Šekltona* (*Los últimos perros de Shackleton*, 2016) i *Nebeska policija* (*La policía celeste*, 2018, XXX Nagrada Loewe za poeziju). Kao prevodilac, objavio je *Ljubavne pesme* En Sekston (2009), *Sabranu poeziju* Edvarda Tomasa (2012) i, zajedno sa Borhom Agilo, antologiju *Imam sastanak sa smrću. Mrtvi pesnici u Velikom ratu* (*Tengo una cita con la Muerte* (*Poetas Muertos en la Gran Guerra*, 2011).

Vladimir Kopicl (1949, Đeneral Janković), završio je studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je knjige poezije: *Aer* (1978), *Parafraze puta* (1986), *Gladni lavovi* (1985), *Vapaji & konstrukcije* (1986), *Pitanje poze* (1992), *Prikaze – nove i izabrane kratke pesme* (1995), *Klisurine* (2002), *Pesme smrti i rasonode – izabrane i nove pesme* (2002), *Smernice* (2006), *Promašaji* (2008), *Sovin izbor – nove i izabrane pesme* (2008), *27 pesama: tenkovi & lune* (2011), *Nesvršeno* (dvojezično izdanje, 2011), *Tufne – izabrane pesme* (2013), H&Q (2013), *Format zveri* (2015), kao i knjige eseja: *Mehanički patak, digitalna patka* (2003) i *Prizori iz nevidljivog* (2006). Priredio je i preveo više zbornika i antologija: *Telo umetnika kao subjekt i objekt umetnosti* (1972, sa Anom Raković), *Trip – vodič kroz savremenu američku poeziju* (1983, sa Vladislavom Bajcem), *Novi pesnički poredak – antologija novije američke poezije* (2001, sa Dubravkom Đurić), *Vrata panike – telo, društvo i umetnost u mreži tehnološke derealizacije* (2005),

Milenijumski citati (2005), *Tehnoskepticizam* (2007) itd. Dobio je Brankovu nagradu za prvu knjigu pesama (1979), Sterijinu nagradu za pozorišnu kritiku (1989), Nagradu DKV za knjigu godine (2003), Nagradu „Stevan Pešić“ (2003), Nagradu ISTOK-ZAPAD (2006), Disovu nagradu za pesnički opus (2008) i Nagradu „Desanka Maksimović“ za pesničko delo i doprinos razvoju srpske poezije (2011). Živi u Novom Sadu.

Bojana Kovačević Petrović (1971, Zrenjanin), diplomirala je, magistrirala i doktorirala španski jezik i hispanike književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na Odseku za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Prevela je dela Karlosa Fuentes, Eduarda Mendose, Ernesta Sabata, Marija Vargas Ljose, Soe Valdes... kao i petnaestak pozorišnih komada i veliki broj filmova holivudske produkcije. Odabrala je, priredila i većim delom prevela dvotomnu antologiju hispanoameričke priče *Večita smrt od ljubavi jača* (2011, 2012), kojom je obuhvaćeno pedeset pisaca Južne i Srednje Amerike. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Živi u Novom Sadu.

Dinko Kreho (1986, Sarajevo), autor je pjesničkih knjiga *Ravno sa pokretne trake* (2006) i *Zapažanja o anđelima* (2009), kao i esejističke knjige *Bio sam mladi pisac i drugi eseji o književnom polju* (2019), te koautor (s Darijem Bevandom) radio-dramskog serijala *Bezdrov* (2013). U štampanim i elektronskim medijima objavljuje književnu kritiku, esejistiku i kratku prozu. Bio je član uredništva dvonedeljnika za kulturu i društvena pitanja *Zarez*. Živi u Zagrebu.

Martin Lopes Vega (*Martín López-Vega*; 1975, Asturias), autor je više pesničkih zbirki, sažetih u knjizi *Retrovisor. Poemas elegidos* (2013), kao i brojnih eseja i antologija, među kojima je najnovija *Radnici svetlosti. Pesnici postmodernog trajanja i elegije (Obreros de la luz. Los poetas de la duración y la elegía posmoderna)*, 2017). Bio je novinar, prevodilac, knjižar, književni kritičar, urednik i profesor. Trenutno je direktor kulturnih programa Instituta Servantes.

Igor Marojević (1968, Vrbas), piše romane, priče, eseje i drame, prevodi sa španskog. Romani: *Obmana Boga* (1997), *Dvadeset četiri zida* (1998), *Žega* (2004), *Šnit* (2007), *Parter* (2009), *Majčina ruka* (2011), *Prave Beograđanke* (2017), *Tuđine* (2018); knjige pri-povedaka: *Tragači* (2001), *Mediterani* (2006) i *Beograđanke* (2014); knjiga eseja: *Kroz glavu* (2012).

Erika Martines (*Erika Martínez*), diplomirala je hispaniku filologiju i teoriju književnosti i doktorirala na Univerzitetu u Granadi, gde predaje latino-američku književnost. Za svoju prvu zbirku pesama, *Boja mesa* (*Color carne*, 2009) dobila je I nagradu za mlade pesnike Španskog nacionalnog radija, a za drugu, *Niski pod* (*El falso techo*, 2013), nominovana je za Nagradu kritike. Njena poslednja zbirka pesama nosi naziv *Sudar s nečim* (*Chocar con algo*, 2018). Autorka je i knjige aforizama *Lenguaraz* (2011), a njena poezija objavljena je u brojnim antologijama, poput *Centros de gravedad. Poesía española en el siglo XXI* (2018), *El canon abierto. Última poesía en español* (2015).

Elena Mendel (1985, Kordoba), objavila je zbirke pesama *Moj prvi bikini* (*Mi primer bikini*, 2002), *Tara* (2006), *Chatterton* (Nagrada Loewe, 2014). Njeni stihovi prevedeni su na petnaestak jezika. Autorka je i esejističke knjige *Svet čarolije. Kako živeti sa Antoniom Mačadom* (*El mundo mágico. Cómo vivir con Antonio Machado*, 2015). Urednica je u izdavačkoj kući *La Bella Varsovia*. Dobitnica je nagrade Fondacije Princeasa de Girona 2016. u kategoriji književnost i umetnost.

Visente Molina Foš (*Vicente Molina Foix*; 1949, Alikante), filozof po struci, živeo je osam godina u Engleskoj, gde je na Oksfordskom univerzitetu predavao špansku književnost. U Španiju se vratio 1979. i počeo da radi kao književni i filmski kritičar. Dobitnik je brojnih prestižnih nagrada za svoje romane. Prvu knjigu poezije objavio je 1988, nakon što ga je Hose Marija Kasteljet svrstao u grupu takozvanih „novísimos“ pesnika. Dve godine kasnije priključio se Nacionalnom dramskom centru i uradio brojne pozorišne adaptacije španskih i svetskih klasika.

Andres Navaro (*Andrés Navarro*; 1983, Valensija), po struci je arhitekta. Tokom dve godine (2006–2008) živeo je u Studentskom domu u Madridu, kada je nastala njegova zbirka *Panoramski gost* (*Un huésped panorámico*, 2010). Objavio je zbirke *Zver* (*La fiebre*, 2005) i *Pas* (*Canino*, 2018) i priredio i preveo antologiju nove portugalske lirike. Njegovi stihovi uvršćeni su u brojne antologije. Zajedno s pesnikom Rafaelom Espenom uređuje festival *Imamo reč, dijalozi između poezije i muzike* (*Tenemos la palabra, diálogos entre poesía y música*).

Marija Nenezić (Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu na Grupi za srpsku i

opštu književnost. Urednica je u redakciji za kulturu RTS-a. Živi u Beogradu.

Katarina Pantović (1994, Beograd), studentkinja prve godine doktorskih studija na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu gde je završila osnovne i master studije. Piše i objavljuje poeziju, književnu kritiku i naučne radove u periodici, časopisima i zbornicima. Dobitnica je sledećih nagrada za poeziju i esejistiku: II nagrada na 49. Disovom proleću za najbolji esej (2012), nagrada Sveslovenskog književnog društva za poeziju Vojislav Ilić (2013), finalistkinja 20. Poetskog konkursa „Desanka Maksimović“ (2013), III Brankova nagrada za najbolji esej (2016), Nagrada Matice srpske za najbolje studente (2018). Stipendistkinja je međunarodnih projekata studentske razmene Erasmus+ i CEEPUS, te je u periodu između aprila i septembra 2016. godine studirala na Odseku za slavistiku, na Univerzitetu Martin Luter u Haleu, Nemačka, a u periodu od marta do juna 2018. radila je na master tezi na Odseku za slavistiku, Univerzitet Karl Francens u Gracu, Austrija. Prevodi sa engleskog i nemačkog jezika. Živi u Novom Sadu i Beogradu.

Karlos Pardo (*Carlos Pardo*; 1975, Madrid), autor je pesničkih zbirki *El invernadero* (1995), *Nesanica bez pejzaža* (*Desvelo sin paisaje*, 2002), *Visor* (2007), za koje je bio u finalu Nagrade „Hiperión“ i dobitnik nagrada „Emilio Prados“ i „Generacija 1927“. Za knjigu *Provalnici* (*Los allanadores*, 2015) dobio je nagradu „Oklo kritike“ za poeziju 2016. Njegova sabrana poezija objavljena je u Urugvaju 2011, a izbor iz dela u Meksiku 2014. Bio je jedan od urednika Festivala kosmopoesničke poezije od 2004. do 2011. i priredio je dela Anhela Gonsalesa, Tomasa Transtremera i Viktorije Okampo.

Milutin Ž. Pavlov (1943, Kikinda), diplomirao je studije glume u klasi Ljubice Ravasi 1966. godine u Novom Sadu. Pesnik, pripovedač, esejista, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac. Objavio je sledeća dela: poezija – *Vatra zrelog bagrema* (1973), *Ženi sam rekao ljubav* (1977), *Nad glinom žito* (1986), *Bela jesen u novembru* (1991), *Pas izgubljenog čoveka* (2014); esejistika – *Esej o glumcu* (2000); romani – *Suvi žig knjige drugova* (1979), *Šarmer male varoši* (1990, 1995), *Rasput* (1994), *Velizar i Đurđica* (2000), *Galop gospodina Aresa* (2003), *Nebo je veliko dugme* (2006), *Dobošarski ponedeljak* (2009), *Kostim na sceni divljih ruža* (2011); publicistika – *Severni revir belog*

rudara (1975); knjige pripovedaka – *Razaznajem tornjeve* (1971, 1989), *Klovnovi dolaze u podne* (1982), *Duhovi kartonskog kofera* (2005), *Cipele vranog konja* (2007), *Žuti fjaker* (2008), *Dobošarije* (2008) i *Teretni voz* (2017); dečja poezija – *Sve ptice iz dedinog šešira* (1998) i *Majstori plavih violina* (2017). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja za književni rad. Prevodjen je na makedonski, ruski, mađarski, jermenski, nemački, rumunski i albanski jezik. Živi i stvara u Novom Sadu.

Borjana Prošev Oliver (1962, Zagreb), na Filološkom fakultetu Univerziteta u Skoplju 1985. godine diplomirala je opštu i komparativnu književnost, a doktorirala je 2009. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na temu „Egzil u makedonskoj književnosti“. Nakon diplome radila je kao honorarna suradnica na Trećem programu Makedonskog radija te u Redakciji za kulturu i umetnost Makedonske radio-televizije. Od 1986. godine radi kao viša lektorka na Katedri za makedonski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bavi se književnoteorijskim i lingvističkim hrvatsko-makedonskim komparativističkim temama. S kolegicom Dijanom Vlatković napisala je prvi veliki dvojezični hrvatsko-makedonski objasnidbeni rječnik, koji je 2015. objavila Matica Makedonaca u Hrvatskoj. Bavi se književnim i znanstvenim prijevodom s hrvatskog i makedonskog jezika kao polazišnim i ciljnim.

Jelena Radovanović (1972, Bor), diplomirala na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Živi u Nemačkoj od 2002. godine i bavi se prevodilaštvom i predavanjem jezika odraslima na institutima za učenje stranih jezika. Objavljene knjige poezije: *Povremeni prekid sa zujanjem* (2000), *Sitne iznutrice* (2002), *Džibra* (2006) i *Otvoreni prelomi* (2012).

Andrej Radulović (1981, Novi Sad), piše poeziju i prozu, a autor je više predgovora i recenzija. Diplomirao je i masterirao na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Diplomirani je bibliotekar. Od 2001. do 2015. obavljao je funkciju direktora izdavačke kuće „Orfeus“ iz Novog Sada. Od 2016. radi u Gradskoj biblioteci u Novom Sadu.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), piše studije, eseje, članke i prikaze, prevodi s ruskog, mađarskog i engleskog. Magistrirala i doktorirala na narativnim

strategijama V. Rozanova, odnosno F. Dostojevskog. Od 1980. prati određene stvaraoce iz ruske književnosti, prevodeći i komentarišući njihova dela (M. Baškircева, F. Sologub, V. Šklovski, M. Cvetajeva, esejistika M. Epštejna i A. Genisa, predstavnici ruskog konceptualizma, poezija J. Brodskog, teorijska produkcija J. Tinjanova itd.). Objavljena studija: *Sneško u tropima – prevođenje s lica na naličje* (2011) i knjiga proze *Illi ne* (2017). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

Mirijam Rejes (*Miriam Reyes*; 1974, Ourense), objavila je pesničke zbirke *Crno ogledalo* (*Espejo negro*, 2001), *Uspavana lepotica* (*La bella durmiente*, 2004), *Izbacivanje* (*Desalojos*, 2008), antologiju *Ja, unutrašnjost, telo* (*Yo, interior, cuerpo*, 2013), *Uradi to što ti kažem* (*Haz lo que te digo*, 2015). Od 2000. godine kombinuje rad na rečima s radom na slikama, prenoseći poeziju na druge formate, kao što je video, ili na druge scenske prostore, poput pozorišnih i filmskih festivala, uključujući nove tehnologije.

Ana Roseti (*Ana Rosetti*; 1950), rođena je u mestu San Fernando (Kadis). Autorka je više pesničkih zbirki, među kojima su *Eratova laprdanja* (*Los devaneos de Erato*, 1980, Nagrada Gules), *Dioskuri* (*Dióscuros*, 1982), *Žestoki nagoveštaji* (*Indicios vehementes*, 1985), *Molitvenik* (*Devocionario*, Međunarodna nagrada za poeziju Kralj Huan Karlos I, 1986), *Yesterday* (1988), *Ispuni svoje ime* (*Llenar tu nombre*, 2008) i *Ugovoreni dugovi* (*Deudas contraídas*, 2016). Pesme su joj objavljene u brojnim antologijama na španskom, italijanskom i engleskom jeziku. Pored poezije, piše priče, eseje, romane i knjige za decu i mlade.

Sandra Santana (1978, Madrid), pesnikinja, prevodilac i profesorka estetike i teorije umetnosti na Univerzitetu La Laguna. Autorka je zbirki pesama *Glagol je krhke prirode* (*Es el verbo tan frágil*, 2008), *I pa!* *Ptičica je upucana* (*Y ¡Pum! Un tiro al pajarito*, 2014) i eseja *Lavirint reči*. *Karl Kraus u Beču na kraju veka* (*El laberinto de la palabra. Karl Kraus en la Viena de fin de siglo*), za koju je dobila Nagradu grada Barcelone 2011. Kao prevodilac, objavila je brojne pesničke knjige autora nemačkog govornog područja: Karla Krausa, Petera Handkea ili Ernsta Jandla.

Mercedes Sebrijan (*Mercedes Cebrián*, 1971, Madrid), pesnikinja, književnica i novinarka. Objavila je više zbirki priča i poezije: *El malestar al alcance de todos* (*Nelagoda nadohvat svih*, 2004), *Velika pijaca*

(*Mercado común*, 2006), roman *Nepatvoreni ukus* (*El genuino sabor*, 2014), esej *Plavo leto: letovanje u srcu tranzicije* (*El verano azul: unas vacaciones en el corazón de la Transición*, 2016) i druge. Njeni tekstovi objavljeni su u brojnim časopisima. Nagrađeni je prevodilac sa francuskog jezika. U više navrata je kao stipendista boravila u inostranim kućama za pisce, uključujući i Krokodilovu u Beogradu.

Euđen Simion (*Eugen Simion*; 1933, Kioždeanka, Rumunija), poznati rumunski književni kritičar i istoričar, predsednik Odeljenja za filologiju i književnost Akademije Rumunije. Svoju karijeru je započeo kao naučni istraživač u Institutu za istoriju i teoriju književnosti „G. Kalinesku“ pri Akademiji Rumunije, zatim je radio kao profesor na Filološkom fakultetu na Univerzitetu u Bukureštu, a predavao je rumunski jezik i književnost i u Parizu, na Sorboni. Bio je predsednik Akademije Rumunije (1998–2006), a član je Rumunske akademije nauka i Danske kraljevske akademije nauka, dopisni član Akademije moralnih i političkih nauka iz Francuske, počasni član Moldavske akademije nauka. Dobitnik je brojnih nagrada, priznanja i počasnih doktorata, između ostalog i Ordena legije časti (2002). Glavna dela: *Emineskuova proza*; *Euđen Lovinesku, iskupljeni skeptik*; *Smernice u savremenoj književnosti*; *Rumunski pisci današnjice* (I–IV); *Jutro pesnika*; *Merkucijeva smrt*; *Maternji jezik i jezik poezije*; *Kritički odlomci* (I–IV); *Mirča Elijade, čvorovi i znaci proze*; *Sioran – mitologija nesavršenosti*; *Rumunski klasici* i niz naslova proizašlih iz projekata kojima je koordinirao.

Saša Stojanović (1965, Priština), autor je romana: *Krvoslednici* (2003), *Manchester City Blues* (2006), *Var* (2008), *Poslednji dan Boga Saturna* (2013), *Put za Jerihon* (2015) i *More kad usnim* (2018). Objavio je knjige pripovedaka *Tačke topljenja* (2011) i *Priče o kraju* (2016), kao i zbirku kolumni *Svežnjevi i sužnjevi* (2012). Više puta je nagrađivan na konkursima za kratku priču („Laza Lazarević“, „Milutin Uskoković“, „Ulaznica“, „Književna reč“, „Nagrada NB Bor“ itd). Urednik je časopisa *Think Tank* i direktor Festivala književnosti „Think Tank Town“. Član češkog PEN kluba. Živi u Leskovcu.

Srđan V. Tešin (1971, Mokrin), književnik i novinar. Studirao je filozofiju i komunikologiju u Beogradu, a diplomirao na poetici kratke priče. Objavio je sledeće knjige: *Coated brain/Pohovani mozak* (drama, 1996), *Sveto Trojstvo Georgija Zecowskog*

(poezija, 1997), *Sjajan naslov za pantomimu* (priče, 1997), *Antologija najboljih naslova* (roman, 2000), *Kazimir i drugi naslovi* (roman, 2003), *Kroz pustinju i prašinu* (roman, 2005), *Kuvarove kletve i druge gadosti* (roman, 2006), *Alternativni vodič kroz Vavilon* (izabrane kolumne, 2008), *Ispod crte* (priče, 2010), *Priče s Marsa* (priče, 2015) i *Gori gori gori* (roman, 2017). Priredio je nekoliko antologija, panorama i izbora kratkih priča. Knjige su mu prevedene na slovenački, makedonski i nemački jezik. Dobitnik je književne stipendije „Borislav Pekić“ i Nagrade Društva književnika Vojvodine za knjigu godine. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama i izborima iz srpske savremene književnosti. Proza mu je prevedena na francuski, engleski, nemački, poljski, češki, makedonski, mađarski, albanski i slovenački jezik. Član je Srpskog PEN centra. Živi u Kikindi.

Dragana V. Todoreskov (1975, Novi Sad), doktor književnosti, književna kritičarka i istoričarka književnosti. Objavila je knjige: *Sterijine parodije – iskušenja (post)modernog čitanja* (2009), *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010), *Pisati dalje – izabrane kritike* (2012), *Telo pesme* (2013), *Tragom kočenja: prisvajanje, preodevanje i raslojavanje stvarnosti u poetici Judite Šalgo* (2014), *Zbogom, pričana istino – Ogledi o strategijama srpskih pripovedača* (2015), *Junaci naših varoši – Ogledi i kritike o savremenim srpskim pripovedačima i njihovim likovima* (2017). Član je Upravnog odbora Srpskog književnog društva. Radi u Matici srpskoj kao viši stručni saradnik – leksikografski redaktor na projektu *Srpska enciklopedija*. Živi u Novom Sadu.

Manuel Vilas (1962, Barbastro), jedan je od vodećih španskih pesnika i pripovedača svoje generacije. Dobio je najprestižnije španske nagrade za poeziju, poput „Jaime Gil de Biedma“ i „Generación del 27“. Među njegovim pesničkim zbirkama ističu se *Vaskrsnuće (Resurrección)*, *Vrućina (Calor)*, 2008), *Potop (El hundimiento)*, 2015). Autor je romana *Španija (España)*, 2008), *Vazduh naš (Aire nuestro)*, 2009), *Besmrtnici (Los inmortales)*, 2012). Godine 2016. objavio je *Sabranu poeziju 1980–2015*. Njegov roman *Ordesa* iz 2018. doživeo je sedam izdanja za dva meseca. Živi između Madrida i Ajove (SAD).

Derek Volkot (*Derek Walcott*; 1930, Kastri, Sv. Lucija – 2017, Kastri, Sv. Lucija), karipski pesnik, dramski pisac, kritičar i vizuelni umetnik. Fakultet je završio 1954. u Kingstonu na Jamajci, gde je stu-

dirao francuski, latinski i španski. Godine 1959. nastanio se na Trinidadu. Tamo je osnovao *Trinidad Theatre Workshop*, pozorište koje je vodio sve do 1976. Dobitnik je Nobelove nagrade za književnost 1992. godine. Dugo godina je predavao na Bostonском univerzitetu. Objavio je preko 40 knjiga poezije i dramskih dela, od kojih je najpoznatiji poetski ep *Omeros* (1990). Na hrvatski jezik preveden je izbor iz njegove poezije i jedna drama u knjizi *Derek Walcott: Nobelova nagrada za književnost 1992* („Školska knjiga“, Zagreb, 1995), a na srpski izbor iz poezije *Mapa Novog sveta* (Kulturni centar Novog Sada, Novi Sad, 2017).

Mića Vujičić (1979, Mokrin), diplomirao je opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Autor je romana *Oštar start* (2010), *Unutrašnjost* (2018) i zbirke priča *Ronjenje na dah* (2014). Novinske članke pisao je za *Mokrinske novine*, *Kikindske novine*, *Dnevnik*, *Danas*, *Blic*, *Politiku*, *Plejboj*, *Feral Tribune*, *Politikin zabavnik*. Radi u redakciji za kulturu nedeljnika *NIN*. Dobitnik je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ i Nagrade „Dušan Vasiljev“. *Oštar start* objavljen je u Sloveniji, Egiptu i u Americi, a neke od njegovih kratkih priča prevedene su na mađarski i nemački jezik. Živi u Mokrinu i Beogradu.

Slobodan Zubanović (1947, Beograd), piše pesme, eseje i studije. Knjige pesama: *Kupatilo* (1973), *Iz zaostavštine* (1982), *Domaći duh* (1983), *Reporter* (1986), *Strategija lirike* (1992), *Sarkofag* (1998), *Save as* (2005), *Dorčolski diskont* (2006), *Kad budem imao 64 godine* (izbor, 2008), *Soneti sa sela* (2009), *Trebalo bi to da pročitaš* (2013) i *Starac i pesme* (2015). Knjige eseja, putopisa, razgovora, priča i studija: *Deset pesama – deset razgovora* (koautor M. Pantić, 1992), *Skok preko senke* (1995), *Drum za Kareju* (1998), *More oko Beograda* (2005), *Slik* (2005), *Atlas o Crnjanskom* (2007), *U tri i deset za Rumu* (2011). Priredio više knjiga. Pesme su mu prevedene na engleski, ruski, francuski, italijanski, nemački, poljski, rumunski, beloruski, kineski, švedski, slovenački i makedonski jezik. Zastupljen je u mnogim antologijama poezije. Dobitnik je Nagrade „Branko Miljković“ (2016), Zmajeve nagrade (2009), Nagrade „Desanka Maksimović“ (2007), Disove nagrade za sveukupno pesničko delo (2005), nagrada „Vasko Popa“ (1998), „Milan Rakić“ (1986), „Isidora Sekulić“ (1983), Nolitove nagrade (1995), kao i posebnog priznanja za vrhunski doprinos nacionalnoj kulturi Republike Srbije (2010). Živi u Beogradu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio

je tri knjige poezije: *Pogledalo* (2010, „Brankova nagrada“), *Crno svetlo* (2012) i *Sidro* (2017). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.